

Хаджи Димитра през 1868 г., разните известия за комити из Влашко — всичко това държало будно вниманието на турската власт.

През юлия 1869 г. В. Левски, като разнасял прокламации из Тракия, отбивал се няколко пѣти в Карлово, да се види с майка, роднини и приятели.

Един ден Левски се тѣкмял да замине по работата си. Коня му бил в Сопот. Негов другар трябвало да го изведе в края на градеца, дето щял да го поеме Левски. Затова апостола излязъл около Сопот по пѣтя кѣм Карлово и се спрял да чака довеждането на коня. В тая минута той сѣгледал, че по пѣтя идат няколко души. Левски не искал да се среща с тях, та се отбил на страна и седнал гърбом кѣм пѣтниците, наметнат с длѣга дреха. Един измежду последните, именно Иван Цочев, се затекъл кѣм Левски, хванал дрехата с виковете: „дрѣжте крадеца! Тая дреха е моя“. Цочев силно стиснал дрехата. Левски, да избегне всяка подѣлга разправа на пѣтя, пуснал дрехата, оставил я в рѣцете на Цочева, а той изчезнал из царевичата с пѣргавината на сѣрна¹⁾. Иван Цочев побѣрзал да занесе веднага дрехата на полицията и да я предаде на турците. В дрехата били намерени два

¹⁾ Дрехата, горня и подшитя с кожи, наистина била на Иван Цочева, който макар че бил чорбаджийски син, залагал я срещу пари да живее весело. Другарите на Цочева опипали дрехата и я предали на Левски, понеже той се нуждаял от такава в пѣтуването си.